

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 27

Bestemmelsen regulerer den nærmere beregning af forældelsesfristerne. Reglen vil ikke alene gælde i relation til lovens almindelige forældelsesfrister, men også i forbindelse med alle andre frister efter loven. Herudover vil bestemmelsen som udgangspunkt også finde anvendelse på særlige forældelsesfrister i andre love, jf. lovforslagets § 28.

Der foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, en bestemmelse, hvorefter der ved beregningen af frister efter loven skal medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes.

Som eksempel på bestemmelsens anvendelse kan nævnes, at hvis 3-årsfristen efter lovforslagets § 3 f.eks. begynder at løbe den 12. august 2008, udløber fristen med udgangen af den 12. august 2011. Hvis afbrydelsebehandlingen er skyldnerens erkendelse af kravet, skal skylderkendelsen således have foreligget inden udløbet af døgnnet den 12. august 2011. Afbrydes fristen ved sagsanlæg, skal stævning være indleveret til retten inden for rettens åbningstid den 12. august 2011, jf. dog *stk. 2* vedrørende tilfælde, hvor fristen udløber på en helligdag.

I tilfælde, hvor der ikke i fristens udløbsmåned findes en månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes, foreslås det, at fristen skal udløbe på den sidste dag i måneden, jf. *stk. 1, 2. pkt.*

Denne bestemmelse vil bl.a. have betydning i tilfælde, hvor en *årsfrist* begynder at løbe den 29. februar i et skudår. I dette tilfælde vil reglen indebære, at fristen udløber den 28. februar. I relation til *månedssfrister* vil reglen kunne få betydning i tilfælde, hvor en månedssfrist f.eks. begynder at løbe den 31. marts og udløber 6 måneder senere. I et sådant tilfælde vil reglen indebære, at fristen udløber den 30. september. Månedssfrister vil kunne forekomme i relation til lovforslagets § 17, *stk. 3*, og § 28.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til, hvad der på ulovbestemt grundlag antages at være gældende ret.

Det foreslås endvidere i *stk. 2* en regel om, at hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udskydes forældelsesfristens udløbstidspunkt til førstkommande hverdag. Hvis forældelsesfristen udløber på en dag, hvor retterne holder lukket og dermed ikke er åbne for modtagelse af stævninger, kan det således ikke kræves af kreditor, at stævning indleveres den forudgående hverdag.

Bestemmelsen svarer til »helligdagsreglen« i gældsbrevslovens § 5, *stk. 2*, og forskellige andre bestemmelser i lovgivningen, herunder forbrugeraftalelovens § 18, *stk. 7*. I forhold til praksis på forældelsesområdet er der tale om en ændring af gældende ret.

Der henvises i øvrigt pkt. 3.2.1.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 28

Det foreslås i § 28 at medtage en udtrykkelig bestemmelse om forholdet til specielle forældelsesregler i anden lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at hvis der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelseslovens regler anvendelse i den udstrækning, andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Ordet »lov« omfatter alle retsfor skrifter, herunder også EU-forordninger.

Ved bestemmelsen opstilles en *formodning* for, at de specielle forældelsesregler i anden lovgivning suppleres af de almindelige forældelsesregler. I mangel af holdepunkter for det modsatte er det således forældelseslovens regler, der gælder.

Formodningen vil kunne afkræftes i tilfælde, hvor der – f.eks. på grund af særreglens forhistorie, eller fordi reglen hviler på en konvention – foreligger særlige holdepunkter for at antage, at den ikke skal udfyldes med de almindelige regler. Således indeholder visse specielle forældelsesbestemmelser udtømmende regulering af forældelsessspørgsmålet, jf. eksempelvis sølovens §§ 55 og 502.

Den foreslåede bestemmelse svarer i vidt omfang til gældende ret. Formodningsreglen vil dog medføre, at der efter *afbrydelse* af den specielle forældelsesfrist, uden at et særligt retsgrundlag tilvejebringes i forbindelse hermed, som udgangspunkt vil løbe en ny frist, hvis længde bestemmes af forældelseslovens regler, jf. herved lovforslagets § 19, *stk. 1*. Det er noget tvivlsomt, hvad der følger af gældende ret på dette punkt, og formodningsreglen vil derfor kunne indebære en ændring af gældende ret i relation til nogle særregler. Også i forhold til spørgsmålet om, hvilken frist der vil løbe efter afbrydelse af forældelsesfristen, vil formodningen dog kunne afkræftes, hvor det eksempelvis på grund af særreglens forhistorie må antages, at særlovens forældelsesfrist skal finde anvendelse.

Hvis der i forbindelse med afbrydelse er tilvejebragt et *særligt retsgrundlag* for fordringen, finder lovforslagets § 5 anvendelse, medmindre der forelig-